

ANSAMBEL REPETUAR
Narodno-zabavna

Instrumental....

Ti nisi taka (be-es-as)

**Ti nisi taka avšasta mladenka,
kot so dekleta teh današnjih dni.
Čeprav si lepa kakor manekenka,
srce preprosto tebe bogati.**

**Čeprav si fletna, nisi nič prevzetna
in vem, da fanta dolgo že imaš,
a vselej vedro me v oči pogledaš,
nasmehneš se in z mano pokramljaš.**

**A če spoznal bi te takrat,
ko bil sem samski in še mlad,
za tabo šel bi vsepovsod,
do tebe bi že našel pot.**

**Nihče ne vrne let nazaj,
ostani taka, kot si zdaj,
da te le srečam včasih še,
a prav mi je.**

**Ti nisi taka frajla neugnana,
ki mika jo zabava le in ples.
Zaplešeš rada, poješ razigrana,
se prav obrneš, kadar gre zares.**

**Prav rad te srečam, ker te obožujem,
čeprav priznati tega ti ne smem.
Saj tega nočem, da te zapeljujem,
ti nisi taka, to prav dobro vem.**

Dvigni zlato kupico (Be-Es-As)

Miza polna je dobrot, vinca in pogače,
šopek rdečih rož sredi vmes diši.
Ker praznuješ spet svoj god, zbral si vse
domače,
vse prijatelje okrog, svoje vse ljudi.

Brez zdravice več ne gre, zlato vince vabi,
vsaka kapljica ti želje pove.
Zdravje je pač glavna stvar, zmeraj ga ohrani,
ne pozabi več nikdar, da ti je krmar.

Dvigni, dvigni zlato kupico,
naj rujna kapljica
moč življenjsko spet ti da.
Dvigni, dvigni zlato kupico,
veselje naj velja
vse do dneva belega.

Primimo se čez rame,
pesem si zapojmo,
vrisk vaščanom naj pove,
da praznuje se.

Če nimaš kam, pridi k meni (Be-Es-As)

**Slišim, da več nisi srečna z njim
in da žal ti je za včeraj.
Žal mi je, vse dobro ti želim,
za nazaj se ne sekiraj.**

**Kar bilo med nama je tedaj,
tega nihče ne vzame,
saj morda nekoč se naskrivaj
iskrica še enkrat vname.**

**Če nimaš kam, pridi k meni,
saj jaz bom tam, kjer luč gorela bo.
V kotu tam še vedno čaka te
miza za dva, tam luč gorela bo.**

Tri leta sem jo čakal (be-es-as)

**Tri leta sem jo čakal, ponujal ji srce,
prisegal in obljubljal, da mi pomeni vse.
Pošiljal vroča pisma, majav pod oknom pel,
prijatelje zapustil, ker rad sem jo imel.**

**Tri leta sem jo prosil, naj okence odpre,
ker hlače na kolenih so že raztrgane,
po vasi rože kradel in njej sem jih dajal,
v hladni zimski noči pred Sultanom bežal.**

**Tri leta sem ugibal, me ljubi ali ne.
Marjetico sem vprašal, če ji je kaj za me.
Sem točil grenke solze, ko je prišla pomlad,
v sanjah z njo se ljubil, a sam sem hodil spat.**

**Tri leta sem jo čakal, zdaj več ne čakam je,
v hladni zimski noči pri drugi grejem se.**

Deklica (Be-Es-As)

**O ljubezni pesem sliši se kot star refren
in še eno tako zgodbo naj ti jaz povem,
ker o tebi še nobena ni napisana,
ti prijazna, moja lepa rožica.**

**Veš, le zate tole melodijo bom zapel,
božal tvoja lička in za roko te prijel.
Kot da ti ljubezen pijem iz oči,
v sebi čutim žar pomladnih dni.**

**Deklica, tako te rad imam,
da življenje te ne rani, zate sem na svet
poslan.**

**Deklica, jaz lepše ne poznam,
moj dehteči cvet, moj kraj najlepših sanj.**

**V meni vre ljubezen, nežno boža mi srce,
res zaljubljen sem v tvoje kuštrave lase.
Ko zadišiš mi kot med češnjami pomladni
dan,
vznesen do solz na lice ti položim dlan.**

Bog te živi (Be-Es-As)

**Zvečer, ko zlato sonce spat za goro gre,
se zberemo in tuhtamo, kaj zanj najboljše bo?!
Zaspal je naš godovnik prav gotovo že,
pa nič ne ve, še sanja ne, kaj mu pripravljamo!**

**Nocoj bo za prijat'le spet prekratka noč:
se pelo bo, nazdravljalo do jutra belega.
Pa spet nam vince zlato v dobro bo pomoč,
kot tiste dni, ko smo bili na vasi še doma!**

**Bog te živi in še mnoga leta,
skupaj preživeta, voščimo ti vsi!
Po domače pesmi te zvenijo,
vsem naj zaželiyo lepe, srečne dni!**

**Ko v noč zasliši prvi znani se napev,
nam luč prižge in sprejme vse: »Lepo da ste
prišli!«**

**Čeprav je v leta zrela zdavnaj že prišel,
jih skriti zna, vesel za dva, mladenič se nam
zdi!**

Za spogledljivko (Be-Es-As)

**Kaj boš ti meni namigovala,
do zdaj pa z drugim si le plesala.
Kaj boš ti mene postrani gledala,
saj nisi zame se lišpala.**

**Na vasi so lepša dekleta kot ti
in vsaka za mene poljube ima tri,
za vsako bi hodil po vasi še bos,
al' ti pa dobiš le figo pod nos.**

**Ne boš ti mene zapeljevala,
potem pa bi me zasmehovala.
Ne boš ti mene v štrene vpletala
in potlej z mano pometala.**

**Si lepa, si zala, si take rasti,
da si jih zmešala na vsak prstek tri.
Al' mene zmešala gotovo ne boš,
saj takih sem dal že nekaj v koš.**

Le Krka ve (Be-Es-As)

**Ko rosa jutranja spet tisoč sonc mi prebudi,
po rodnem kraju znova se sprehodijo oči.
Se noč izgublja v Krkinih valovih brez moči,
mogočen grad na skalah še stoji.**

**Ko pride čas, bom z drago gori k cerkvici
odšel,
ji rekel, da za vedno v svoj dom jo bom sprejel.
V hiši, ki jo oče s svojim potom je zgradil,
se z mojim bom otrokom veselil.**

**Le Krka ve za sanje vse,
kako živeli tisočletja tukaj so ljudje.
Naj med ljudmi zapojem si
prelepo pesem iz otroških dni.**

**Čez tisoč let ne bodo vedeli, da sem živel,
da rad sem kdaj si kakšno lepo pesmico zapel.
Le Krka žuborela bo kot danes še naprej
in grad skrivnostno molčal bo vselej.**

Tetka povejte (Be-Es-As)

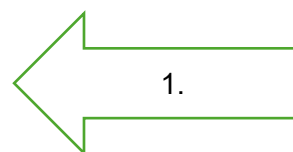
**Tetka, povejte, kje je tista hišica,
kjer zacvetela je najlepša rožica,
tetka, povejte, k'tera pot do tja pelja,
da našel bom ljubico svoj'ga srca.**

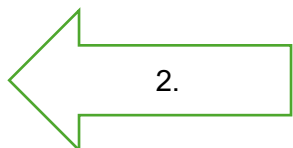
**Tetka pa modro je odkimala z glavo,
roža ovne brz, ko jo odtrga kdo,
če je ljubezen sredi tvojega srca,
te bo vodila na poti do tja.**

**Na oknu hišice slonelo je dekle,
ko sem prišel do tja, se je nasmehnila,
ne bom odtrgal je, te žlahtne rožice,
zaklenil v svoje jo bom srce.**

**Na oknu hišice slonelo je dekle,
ko sem prišel do tja, se je nasmehnila,
ljubezen je bila sred' mojega srca,
za vse življenje sva se našla.**

Instrumental...

Pod Poncami (Be-Es-As)

**Pod Poncami se dan budi,
pod vejami se sneg iskri,
snežinke že mežikajo
in v soncu se svetlikajo.**

**Na pot veselo tja v belo daljavo,
v dolino belo pod Poncami.**

**Pod Poncami, tam na smučeh
veselo se razlega smeh,
z gore v goro, glej, zimski dan
nam dal bo spet bel pajčolan.**

Po dekle (be-es-as)

Lep zares je samski stan,
od fantov najbolj spoštovan.
Ko šteje fant zadosti let,
se hodi k ljub'ci gret.

Tam je bil že mnogokrat,
ne da se mu več vasovat.
Še predno sam doma zaspi,
takole govori:

A zdaj pa pojdem po dekle
tja daleč pod Gorjance
in jo pripeljem čez gore,
čez tiste dolge klance.

Le zanjo bije mi srce,
pa za nobeno drugo
in deklica tam pod goro
mi ženka bo.

Šrango že postavljajo
fantje zbrani za vasjo
in pravijo, da draga bo
za mojo ženkico.

Kaj pa morem jaz za to?
Plačal bom, čeprav drago,
saj najlepšo deklico
dobil bom za ženo.

Naša pesem naj živi (Be-Es-As)

**Kam pa, fantje, zdaj odhajate,
na dolgo pot spet vandrate?
Na Primorsko, na Gorenjsko
ali gor na Štajersko?**

**Čez doline in čez reke,
pa po klancih čez gore,
v daljne kraje preko meje,
naša pota zdaj hite.**

**Dosti znancev, kamor gremo,
tam živi slovenski rod.
Med rojaki kot doma smo,
so prijatelji povsod.**

**Kaj pa boste tam prepevali?
Tam druga pesem se glasi,
druge pesmi in napevi,
takih pa ne znate vi.**

**Peli bomo same znane,
ki slovensko zazvene.
Vse objamemo čez rame
in ogreje se srce.**

**Pesem naj se med rojaki
danes zopet oglasi.
V tujini med Slovenci
naša pesem naj živi.**

Najin dan (be-es-as)

Prepolna miza in svatov sto,
se veselijo, prepevajo,
te k sebi stisnem, zavriskam si,
zdaj vem, da končno le moja si.

Tvoj strogi oče pa kar sedi,
solze požira in reče mi:
»Le pazi nanjo, pokažem ti,
če moji punčki se kaj zgodi!«

Živeti s tabo bo kot praznovanje,
nocoj začel živeti bom te sanje.
Naj Bog da nama moč, da greva vanje,
zgradiva skupaj si svoj svet.

Že sonce vstaja, pomladni čas,
ko vrisk razlega se skozi vas.
V naročje svoje te stisnil bom,
čez prag ponesel te v najin dom.

Živeti s tabo bo kot praznovanje,
nocoj začel živeti bom te sanje.
Naj Bog da nama moč, da greva vanje,
zgradiva skupaj si svoj svet.

Si pred oltarjem mi obljubila,
da vedno z mano boš kot dobra vila.
Dokler ne srečam nebes vratarja,
tvoj angel sreče bom in tvoja pravljica.

Divja kri (be-es-as)

**Smeh, vrisk in pesem, to življenje moje je,
na vse težave prav gladko požvižgam se.
Noč, luna, zvezde tri so moje ljubice,
k vragu naj tisti gre, ki to mi prepove.**

**Vedno izbiral le najlažje sem poti,
kaj bodo rekli, nikdar me skrbelo ni.
Vse babje čenče za klobuk zataknem si,
življenje mi kroji le moja divja kri.**

**Mogoče res bom kmalu preč,
če bom živel, kot je meni všeč.
Trenutek bom prav vsak užil,
do groba ljubil bom, pel in pil.**

**Ljubim dekleta, ki se nič ne branijo,
pijem iz vrčev, ki se redno polnijo.
Vozim po cestah, ki ovinkov nimajo,
ni mar mi za ljudi, ki me ne marajo.**

Vrčec za solze (*Be-Es-As*)

Ljubil sem jo kot edino na svetu,
imela je čare dekliških lepot.
Vse ji verjel in vse želje izpolnil,
življenje pa mimo je šlo svojo pot.

Čuval sem jo kakor kapljico v dlani,
cvetje najlepše pomladi ji dal.
Zdaj vem, da bil sem obliž njeni rani,
ko z njo se je drugi vse dneve igral.

Bil sem njen vrčec za solze,
sam pa nikdar nisem jokal vanj.
Na mojih ramah slonela,
ko ji je zmanjkalo sanj.

Bil sem njen vrčec za solze,
ko razočarana je bila,
a zdaj se čez rob je razlila
vsa bolečina srca.

Gledal sem jo skozi zlato kopreno,
bil sem njen vrčec za bridke solze.
Ker nisem znal govoriti medeno,
je sladke besede iskala drugje.

Pauza

Nocoj ga pijemo (cis-fis-h)

**Nocoj ga pijemo, vsi dobre volje smo,
je Frenk za pijačo dal, saj očka je postal.
Na zdravje hčerkici in njeni mamici,
na zdravje spijmo ga prav vsi do dna.**

**Pesmi prepevamo, veselo vriskamo
in Frenka dražimo, kdaj pa še sinko bo.
Na zdravje hčerkici in njeni mamici,
na zdravje spijmo ga prav vsi do dna.**

**Se zunaj že dani, a nam se ne mudi,
saj vince pijemo in z njim nazdravljamo.
Na zdravje hčerkici in njeni mamici,
na zdravje spijmo ga prav vsi do dna.**

Meni ni za bogatijo (cis-fis-h)

**Meni ni za bogatijo,
do denarja nič mi ni,
meni ni za imenitnost,
za časti še mar mi ni.**

**Meni je za roke tvoje,
meni je za tvoje oči,
meni je za tvoje srce,
ki ga ljubil bom vse dni.**

**Za vse drugo nič mi ni,
le verjemi, nič mi ni,
da le moja, da le moja,
moja da si ti.**

**Lalalala lalala,
lalalala lalala,
da le moja, da le moja,
moja da si ti.**

Napačna zveza (cis-fis-h)

**Sredi noči, ob polnoči, zazvonil je telefon,
komaj sem odprl oči. Le kdo me zdaj budi?
Je v slušalki nežen glas potihoma vprašal me:
“Le zakaj te ni nocoj, zakaj več nisi moj?”**

**“Zveza prava ni, dekle,” takoj sem rekel ji,
“za fantom škoda jokati je, če več ne ljubi te.
Tudi meni je težko, ko sam zvečer grem spat,
a verjemi, da bi rad šel k tebi vasovat.”**

**Napačna zveza bila je kriva,
da sva se midva zaljubila.
Zdaj ni več sama, nič več ne kliče,
pri njej zdaj spančkam vse noči.**

Soncu sem zaprla vrata (cis-fis-h)

Nad gorami zlata zarja ziblje v spanje sončen dan,
ne pomeni nič mi tak večer, pa čeprav krasan.

Soncu sem zaprla vrata, v zvezde več se ne ozrem
in v sobi najini luči skoraj ne prižgem.

Vrt za hišo zdaj sameva, jablane ne zacveto,
vsepovsod se vidi, da več ni znane jim dlani.

Sinko včasih me pogleda, vem kaj vprašal bi me rad,
tudi on še sanja, da v nočeh sliši tvoj korak.

Moje rože na gredi pa dehte,
kakor kri so rdeče, nikoli ne vene.
Vsak dan sklonim se k njim in zaihtim,
sama s šopkom na znano pot hitim.

Moja fant (Cis-Fis-H)

Moj fant še včeraj bil je samski in sploh vedel ni,
da jaz na njega že kar dolgo pripete imam oči.
Da srečal me je po naključju, je prepričan še
Nima pojma, da za vabo zagrabil je.

Moj fant se že po vasi hvali pred prijatelji
veselo naokrog razlaga kako se dekle dobi.
Le par zaljubljenih pogledov pa je gladko šlo.
Tega pa ne ve, da kriva sem jaz za to.

REF.:

Mogoče enkrat mu povem, ko pride čas,
da moj postal je ker tako rekla sem jaz.
Mogoče kdaj izvedel bo, a danes ne.
Kar misli naj, da on osvajalec je.

Instrumental

Selfi s tabo (cis-fis-h)

**Včasih spomnim se tebe, spomnim naju dveh,
ko na morju spoznal sem te v treh poletnih dneh.
Zdaj vsak večer sprašujem se, če te videl bom še
kdaj.**

V ta poletni se raj, s tabo vrnil še enkrat bi nazaj.

**En selfi s tabo, da mi za spomin ostal bo,
ko se bom spomnil včasih nate, ko bom pogrešal
tvoje oči.**

**Ta selfi s tabo je vse, kar mi je še ostalo,
ko s tabo sem živel te tri najlepše dni.**

**Tvoj naslov na listu papirja v morju 'zginil je
in tako izgubil svoje sanjsko sem dekle.
Zdaj vsak večer sprašujem se, če te videl bom še
kdaj.**

V ta poletni se raj, s tabo vrnil še enkrat bi nazaj.

Še enkrat (cis-fis-h)

**Še enkrat se bova srečala
in tedaj me ne sprašuj preveč!
Mnogo sem ti že povedala,
včasih so besede res odveč.**

**Še enkrat me pelji daleč proč,
da pozabim čisto, čisto vse!
Kot trenutek mine s tabo noč,
z jutrom se razbline upanje.**

**Ko si prvič nežno me objel,
morda vedel si, da ne bi smel.
Vendar žal mi ni, kar je bilo,
saj srce hotelo je tako.**

**Še enkrat potiho reci mi,
da sem tvoja, da imaš me rad!
Še enkrat verjela rada bi,
da v besedah tvojih je pomlad!**

Belo obleko si že nosila (cis-fis-h)

Sonce posije za naju
in cvetje posuje se v maju
na najine poti,
na ceste radosti.

Zlati so tvoji prameni
kot listja preproga jeseni.
Dišiš po pravljici
poletnih noči

Če bi lahko pozabila,
če enkrat lahko bi ljubila
iz vsega me srca,
presrečna bi bila.

Misel je vedno med nama,
nikdar ne ostaneva sama,
kot senca vije vse,
objema srce.

Belo obleko si že nosila,
jaz te takrat še nisem poznal.
Z drugim življenje ti si delila,
jaz pa sem taval in te iskal.

Belo obleko si že nosila,
gledaš me zdaj s solzami v očeh.
Vedno pred svetom me boš tajila,
ker je ljubezen najina greh.

Nocoj je druga rekla mi (cis-fis-h)

**Če dolgo boš izbirala, zala deklica,
fantov štela več ne boš, ostala
brez moža. Sem dolgo hodil za
teboj in verjel ti vse,
zdaj sem končno le spoznal, da ne ljubiš me.**

**Nocoj je druga rekla mi tiste tri
besede, ki sem jih zaman želel
slišati od tebe.**

**Nocoj je druga rekla mi, da ima me
rada. Vem, da bom te prebolel, z
jutrom boš odšla.**

**Če dolgo boš izbirala, zala
deklica, bo lepota kar čez noč
naskrivaj odšla.
Igrala se z ljubeznijo takrat več ne
boš. Fantje ne pozabijo okenca
brez rož.**

Mojca (cis-fis-h)

**Nocoj pa grem v vas, 'ma Mojca rojstni dan,
kje pa okno ima, mi je povedala.
Lojtro že imam, dolga zadosti bo,
če bom prišel sam, vem, da odprla bo.**

**Mojca luštno je dekle, take daleč ni,
meni pa že rekla je, da všeč sem ji.
Mojca luštno je dekle, take daleč ni,
meni pa že rekla je, da všeč sem ji.**

**Malo se bojim, da okna ne zgrešim,
mi je pravila, očeta ima jeznega.
Kakorkoli že, moram prit' do nje,
saj take deklice jaz nisem srečal še.**

Skupaj za vedno (cis-fis-h)

Vedno spomnim se trenutka,
ko sem, žena, te spoznal
in po dolгих skupnih letih
ti zaupam – ni mi žal.

Lepa si tako kot takrat,
ko sem ti obljubo dal
in pred Bogom ti obljubil,
da bom tvoj ostal.

Vso ljubezen si mi dala,
dala svojo mi mladost
in ob sinu sva spoznala,
kaj življenja je radost.

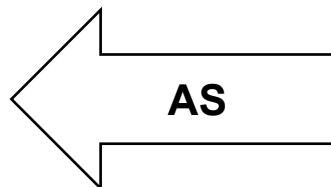
Jaz pa hodil sem po svetu,
puščal samo te doma,
a ljubezen je krepila
vedno naju dva.

Če zgodi se, da k počitku
legel prej bom kakor ti,
prosim, žena, daj odpusti
tiste male mi laži.

Saj sem vedno ti zaupal,
vse povedal in priznal,
a če greh sem kdaj ti storil,
se bom pokesal.

Dolgo sva pot prehodila
z roko v roki do sedaj.
Ker sva se vedno ljubila,
v srcu je cvetel le maj.

Če bi še enkrat izbiral,
spet le tebe bi izbral.
Žena, ob tebi sem srečen,
vse bi zate dal.

Ne grem domov (cis-fis-h)

**Smo ekipa, ki te vedno skipa,
se do zadnjega je vedno šlo.
Dobra volja vselej nas zamika,
meja nam le sinje je nebo.**

**Se ne damo kar tako in pika,
vedno vriskamo, ko plešemo,
si zapojemo in zaigramo,
le vkup naglas, da nam bo v špas.**

**Ne grem domov, ne, ne grem domov,
če bom šel, mi enkrat bo še žal.
Ne grem domov, ne, ne grem domov,
bom tu s tapravimi ostal.**

Ne reci nikdar (cis-fis-h)

**Bilo je v maju, ko sem ti prstan dal,
morda te takrat premalo sem poznal,
a moje se srce zaljubilo je,
hotelo je imeti to dekle.**

**Že dolga leta sedaj za nama so,
vem, da bilo ti večkrat je hudo,
le sreče ni bilo za naju dva,
premlada za ljubezen sva bila.**

**Ne reci nikdar, da nisi ljubila me,
ne reci nikdar, da vse so le sanje bile,
le to si želim, da z mano živela bi,
rad bi verjel, vsaj to naj ostane mi.**

**Ljubiti nekoga je kot v pravljici,
a pravljica le v knjigi še živi,
naj naju vila za vedno ponese tja,
saj prava je ljubezen tam doma.**

Slovenski vojak (cis-fis-h)

**Zdaj prišel sem v tista leta,
zdaj prišel sem v tisti čas,
ko si 'zbere fant dekleta,
vsak večer gre k njej v vas.**

**Zdaj slovenski fant z dežele
stopa v dvajseto pomlad.
Ko zvečer konča se delo,
grem k svoji ljub'ci vasovat.**

**Nocoj pa, ljubica ti,
nocoj srce me boli.
Prišel sem po slovo,
k vojakom pojdemo.**

**Še prej, ko se poslovim,
ti, ljub'ca, srečo želim.
Počakaj me do takrat,
ko več ne bom soldat.**

**Dragi oče, draga mama,
naj ne bo vam nič hudo.
Nekaj časa bosta sama,
potlej bo pa spet lepo.**

**Danes sonce naj me greje,
ko na pot odhajal bom.
Branit grem slovenske meje
in svoj ljubi dragi dom.**

Sosedov francelj (cis-fis-h)

**Ta sosedov Francelj pa bil zaljubljen je,
brhka mlada Urška mu vnela je srce.
Pozno v temni noči, ko sladko vse že spi,
Francelj naš pa z lojtro pod okence hiti.**

**K zidu jo pristavi, se k okencu povzpne,
ko pokliče Urško, se mam'ca oglasi.
»Kaj ti je, neroda, da nam miru ne daš,
hitro proč se spravi, dokler še čas imaš!«**

**Tam za oglom Sultan prav ježno zareži,
vasovalec pozni se v temno noč zgubi.
Še lojtr'co pozabi užaljeni France,
pod okencem ostala do belega je dne.**

V dolini tihi (cis-fis-h)

**V dolini tihi je vasica mala,
v večernem mraku vse že mirno spava,
le eno okno še odprto je,
na njem slonelo žalostno dekle.**

**Vse že spava, samo mesec sveti,
tja na okno otožnemu dekletu
in jo sprašuje zakaj da še ne spi,
zakaj tak grenke solze briše si.**

**Slavček pel je, pel je pesem svojo,
jaz storila sem ljubezen mojo,
al' on odšel je, odšel je daleč proč,
zapel, zavriskal je v tiho noč.**

Šmentano dekle (cis-fis-h)

Oj, ti šmentano dekle,
kakšno le imaš srce,
da za nos vodila si
mene vsa leta tri.

Zraven pa še v druga dva
si bila zaljubljena,
vsem pa govorila si:
»Le ti edini si!«

Ti si mislila tako:
»Naj se zame tepejo,
jaz se pa smejala bom
vsem trem v pest sladko.«

Mi pa nismo topli se,
ker smo zvedeli za vse,
pa smo muhasto dekle
vsi zapustili te.

Zdaj pa mi se smejemo,
sred' vasi prepevamo,
vsak že drugo ima dekle,
ki mu zvesto je.

Fante tri ljubila si,
zdaj ostala sama si,
ko bom jaz že srečen mož,
ti stara teta boš.

Le prijatelja bodiva (Cis-Fis-H)

**Vem, da ti si se igrala z mano, draga deklica,
ko življenje si spoznala, ki lahko denar ga da.
Svetla mesta, blišč, zabavo in obleke zlate vse,
danes veš, da to ni tisto, kar želelo bi srce.**

**Čas zabrisal bo spomine, veter posušil solze,
tja v daljave bo ponesel mlade sanje, upanje.
Z drugimi se boš smejala, včasih spomnila na me,
a v nočeh nekoč spoznala, da le jaz sem ljubil te.**

**Le prijatelja bodiva, rekla si mi zadnjikrat.
Kje so poljubi? Vzela jih je pomlad.
Le prijatelja bodiva, rekla si mi zadnjikrat,
ko prišel sem k tebi spet srce iskat.**

**Še je v srcu bolečina, še ljubezen kdaj boli,
a spoznanje je ostalo, da poti nazaj več ni.
To je stara znana zgodba že od davnih, davnih let,
vedno znova se ponavlja, že odkar vrti se svet.**

Nevihtha v zakonu (cis-fis-h)

Zjezila zvečer me žena je močno,
pet loncev je po gobe šlo.
Bila je škoda velika,
čeprav doma narejeni so.

Je dolgo vrtela jezik kakor mlin,
da malo delam in le spim,
ko pa pr'šla je nevihta,
iz strehe se je kadil le dim.

Če kar naprej se spet jeziš, tvoja stvar,
če mulo kuhaš ves večer, kaj mi mar.
Da bi zvečer prepiral se, to pa ne,
v gostilno grem, da bo mir.

Vrtel sem ves dan kolovrat kar se da,
poganjal z vso močjo sem ga,
da loncev več bi naredil,
zvečer pa žena še godrnja.

Morda bi tako mi ne bilo hudo,
če dosti bi lončarjev b'lo,
a cela naša dolina
premore nekaj nas še samo.

Če kar naprej se spet jeziš,.....

Pri mizi prijatelji sedimo spet,
ob vinu se hladim razgret.
Na vse težave pozabim,
ko z novim litrom krčmar gre v klet.

V tihi nočni uri grem domov,
kot mačka plazim se čez plot.
Bojim se žene bolj kot vseh strahov,
rad spraval bi se hitro v kot.

Ko zjutraj toplo sonce me zbudi,
v zakonu spet po starem gre.
Imava rada se kot prejšnje dni,
nič več ne bliska se.

PAUZA

Sosed dober dan (be-es-as)

**Ko ptica z veje pa do veje
nam isto pesem žvrgoli,
ne vpraša ptica se za meje,
tako svobodna vsepovsod lebdi.**

**Glej, isto sonce nama greje,
glej, isto trto nam zori,
saj sonce nič ne ve za meje,
enako žarke vsem ljudem deli.**

**Zatorej, sosed, sosed, dober dan,
prijateljstvo naj meje ne pozna,
zatorej, sosed, sosed moj, vsak dan
želim ti srečo iz srca.**

**Še ista ura v stolpu šteje
nam naše dneve in noči.
Ta ura nič ne ve za meje,
čez griče njen se zvon nam oglasi.**

**Ko vino nama kri ogreje,
se ista pesem oglasi,
jo veter nese preko meje,
pove, da tu slovenski rod živi.**

Te domače viže (be-es-as)

**Pravijo, da to ni nič, te domače viže,
da so vse navaden kič, te domače viže,
ko jih pete zavrte, pa se urno zavrti,
ob kozarčkih se glase te domače viže.**

**Briga me, kaj govore za domače viže,
enim všeč so, drugim ne, te domače viže,
zase pa vem eno le, da mi sežejo v srce,
da imam jih rad nadvse, te domače viže.**

**Kdor ima jih rad kot jaz, te domače viže,
naj zapoje na ves glas te domače viže,
naj odmeva od gora, čez deželo do morja,
saj Slovenec rad ima te domače viže.**

Morska pravljica (be-es-as)

Veter se poigrava z oblaki,
morje boža, poljublja čeri,
moji tihi, nemirni koraki,
v belem pesku so drobne sledi.

Na obali stojim čisto sama,
se zagledam v stari pristan,
da bi v daljnih spominih iskala
tiste dni neizpolnjenih sanj.

Neko sončno in toplo poletje,
ki odšlo je kot sonce v zaton,
je najlepše bilo doživetje,
vedno se ga spominjala bom.

Tu sem fanta z obale spoznala,
bil je modrih oči, črnih las,
že tedaj sem spoznala, da vedel
o ljubezni je več kakor jaz.

»Ti moja lipa divojčica«
je šepetal in objemal me,
da z mojih sedemnajst rosnih let
je odpal beli cvet.

Morska je najina pravljica,
kakor papirnata ladjica,
po zlati cesti odšla na jug,
ko mi dal zadnji je poljub.

Halo Halo (AS)

Prav lep je bil večer
po dolgem času mir,
ko ti pogledaš na moj telefon,
izginil je nasmeh.
Naredil sem ta greh,
vem slej kot prej me zamenjal bo on.

Vse tja do konca s teboj bi želel,
še marsikaj rad s teboj bi počel,
da on je s tabo ne morem požret,
zato kličem spet.

Halo, halo, halo,
veš, kličem te zato,
da dala bi se enkrat malo,
vem, da to bi šlo.

Halo, halo, halo,
ne dam se kar tako,
vztrajam dokler me ne pošlješ v pi*do materno.

O ne, o ne, o ne, o ne,
ne kliči je, ne kliči je.

Kr neki časa že, da sem navadil se.
Ti nisi moja in tvoj nisem jaz.
Pogledam telefon, na sliki s tabo on,
to pa za mene je močen poraz.

Zdaj ne želim več brez tebe živeti,
da z drugim si pa ne morem dojeti,
razumi, da mi brez tebe ne gre,
zato kličem te.

Dekle iz ribnce (be-es-as)

**Jaz sem dekle iz Ribn'ce,
moj fant je Ribn'čan.
Postaven in navihan je
preljubi moj Urban.**

**Čeprav po svetu večkrat gre,
jaz rada ga imam.
Ni fanta bolj veselega,
kot je moj Ribn'čan.**

**Ko se z menoj poročil bo,
pohleven bo postal,
po svetu vandra več ne bo
in le doma bo spal.**

**Kako pa to doseгла bom,
ne belim si glave,
saj deklica nabrita sem,
doma iz Ribn'ce.**

Veseli ribnčan (be-es-as)

**Dom svoj zapustil in šel sem v svet,
kakor moj oče in moj praded.
Ribn'ški pušeljci mi je v okras,
v mislih domača ribn'ska vas.**

**Koder zdaj hodim in kjer živim,
vriskam in pojem, se n'č ne bojim.
Srce mi veselo v ljubezni živi,
saj v meni je vroča ribn'ska kri.**

**Zdaj zavriskaj, zapoj, jaz zavriskam s teboj,
kot nekoč sem doma. Se še spomniš, mamica?
Ko zapel sem naglas, da je čula vsa vas,
saj vesel sem Ribn'čan, veselo pojem noč in
dan!**

Lunca (be-es-as)

**Ko bo lunca z neba zasijala,
skupaj šla bova midva na pot,
ti molče mi boš roko podala,
jaz objel te bom, draga, toplo.**

**Jaz objel te bom, ljubica, vroče,
ti poljub mi boš dala sladak,
kar bilo je takrat nemogoče,
vse izpolnil večerni bo mrak.**

**Vso dolgo noč
mi v prsih srček nagaja,
ko prek poljan
srce mi k ljub'ci uhaja.**

**Morda takrat
se bo najina želja spolnila,
ko prek poljan
skupaj šla bova midva na pot.**

**... ko prek poljan
skupaj šla bova srečo iskat**

Pr'jatlca (be-es-as)

**Dolgo hodu sem za njo, a ona ni bila za to,
pa zaman sem trudu se, da meni dala bi srce.
Iz obupa reku "ne", da ne zanima ona me,
ker všeč mi je pr'jatlca in če lahko me z njo
spozna.**

**V trenutku kot za šalo, čisto se ji je zmešalo,
prijela me je za roko in šepnila na uho:**

**Rekla je, da sm tapravi, da se z mano čas
ustavi,
rekla je, da sem edini, ki bo zlezel pod bikini.
Pravi mi, da moja srajca ta na meni ful jo ra-a,
da bi rada z mano probala.**

**Pa sem nehu hodit z njo, sem hotu še pr'jatlco.
Ko z drugim se smejala je, sem vedu že kako to
gre.**

**Pa še njej sm reku "ne", da ne zanima ona me,
a njena sestra bi bila, taprava moja ljubica.**

**V trenutku kot za šalo, čisto se ji je zmešalo,
peljala me je za roko, dejala na uho:**

S tabo res rad (Be-es-as)

Ko počasi segam po tebi,
ogelj zbuja se v meni,
pelje me iz telesa,
mi odpira nebesa.

Tvoja nora narava,
boljša je kakor kava,
s tabo ni mi za spat,
s tabo res rad.

Nisem verjel, da bom kdaj srečal te,
a sem si želel Amorjeve puščice.
Ti si prišla, zadelo me je z neba.
Na meni nič več ni ravnodušnega.

Ti si ta, ki me zna prebuditi iz sna.
Dviga se mi pritisk, ko dobim tvoj obisk.

Čebelar (be-es-as)

**Sonce šlo je za goro,
mrak je padel na zemljo,
pesem črička sliši se,
k večernem' počitku vabi vse.**

**V mojem srcu je nemir
na jesenski ta večer,
tiho stopim sam čez prag,
grem v moj stari čebelnjak.**

**Kako lepo mi zašumijo,
kako lepo mi zadišijo,
a v srcu mi spomin
na mlade dni budijo.**

**Čebelice, čebelice,
saj moje ste prijateljice,
pozabi vas nikdar
ta stari čebelar.**

**V mojem srcu je nemir
na jesenski ta večer,
čriček pesem je odpel,
a meni spomine, čas je vzel.**

Bilo je nepozabno (be-es-as)

**Le kje si njega našla sem se vsak dan spraševal,
Saj gledal sem za tabo že odkar sem te spoznal.
Da boljšega zaslužiš jasno vsem je že bilo,
Ker jaz sem ravno samski bil lepo se je izšlo.**

**Sem malo te osvajal ker tako spodobi se,
In nekajkrat z besedami sadil sem rožice.
Potem kot zrela hruška si mi padla v objem,
Ker čisto vse pri meni boljše je kot je pri njem.**

**Bilo je nepozabno, ko njemu rekla si,
Da nisi več njegova, ker do kolen mi ni.
Bilo je nepozabno, ko si objela me,
On z dolgim nosom pa domov pobral se je.**

Shatzi (be-es-as)

Še ena od noči, ko nismo smučali
v Avstriji, devet'ga januarja.
V mali kočici, ta luštna toči mi,
da mi pobere še to, kar 'mam d'narja.

Jaj, šnopca v čaj,
"Noch eine" tle mi daj.
In vprašam: "A s' ti še fraj?
Vzel bi te s sabo v Slovenijo mojo nazaj."

"Schatzi schenk mir ein Foto."
Fotkaj mi "das" dekolte.
Skos dirndl vidim goloto,
hej, bejba, "du bist" sam za me.

"Schatzi schenk mir ein Foto."
Je rekla: "Tebi pa ne!"
Prav, da gre za pomoto,
da je doma z Radovl'ce.

Dopust je vzel hudič, spet nisem smučal nič,
ta slika, ki jo škilim, me preganja.
Posluš' me, ti deklič, veš, če te fehtar pič,
točila jut'r' boš mrbit sred' Kranja.

Kadar srečam te (be-es-as)

**Kadar srečam te, moje nekdanje dekle,
v tvojih je očeh zmeraj vesel nasmeh,
vem, da srečna si, daješ vse nežnosti
drugemu fantu vse dni, noči.**

**Tudi jaz v nočeh srečen sem v drugih dlaneh,
ista sreča ni kar si mi dala ti,
mimo tebe grem, molčim, a zakaj, ne vem
zakaj vseh želja ti ne povem.**

**Kadar srečam te, moje nekdanje dekle,
v tvojih je očeh zmeraj vesel nasmeh,
a čas beži, beži, naj drugim podari
kar sva imela nekoč jaz in ti.**

Kiss me (be-es-as)

**Ženski svet na veselice hodi rad,
ne le Slovenke, pač pa tudi tujih deklic mladih
pisan cvet.**

**Ena je iz vroče Kalifornije
prišla na naša tla užiti ta peklenski žur.**

**“Kiss me, my lovely darling, kiss me!”
naenkrat je dejala in se smejala.**

**“Kiss me, my lovely darling, kiss me,
v nebesa me popelji še ta večer!”**

**“Kaj pa zdaj?” sem sramežljivo vprašal se,
a polka hitra ni mi časa dala več kot borih pet
sekund.**

**Kušnil sem jo na vabeče ustnice,
kot za Slovenca pravega menda spodobi se.**

Trmoglavka (Be-es-as)

**Je na plesu delala lepa kelnar'ca,
sedemkrat sem prosil jo, da bi plesat šla.
»Časa ni, se mi mudi«, je ponavljala.
Enkrat bo rekla ja, ta punca trmasta!**

**Kar na enkrat se zgodi – pladenj odloži.
Kot da me iskala bi z modrimi očmi.
Je to res al se mi zdi? Meni se smeji!
To je to! Zdaj pa bo! Zdaj grem pa plesat z njo!**

**Zapleši z mano, prelepa trmoglavka,
zavrti se in poglej me v oči;
v življenju mojem ti prava si plesalka,
s teboj odplesal do zadnjega bom dni.**

**Sva plesala, kakor da čisto sama sva.
Mi je rekla »Naj bo pesem najina.«
Jaz pa slišal nisem nič, mi bilo bi prav,
tudi če bi nekdo na odru vreme bral.**

Dišali so tvoji lasje (be-es-as)

**Vedno bo v srcu pelo, vedno bo tako,
ker je pesem svetu dana, da nam je lepo.
Časov, ki so že za nami, nikdar več ne bo,
a prav zato s to pesmijo grem k tebi lahko.**

**Z novim jutrom vsakim, ko zbudi me petje ptic
in svetloba skozi okno, sta moj prvi klic.
In čeprav je res, da bom to noč bolj malo spal,
sem res vesel, ker pozno v noč sem tebi igral.**

**Dišali so tvoji lasje,
ko stisnila k meni si se.
Pa mi ni žal,
da sem takrat s tabo bežal.**

**V življenju tako pač je, glej,
da moraš iskati naprej.
Steci v pomlad,
ni lepšega kot skupaj držat.**

**Žani, zdaj še bolj raztegni to harmoniko,
da zasliši se ta valcer še bolj pravljичno.
In čeprav je res, da bom to noč bolj malo spal,
sem res vesel, ker vonj njenih las mi je ostal**

Inštrumental

Nataša (be-es-as)

To je začetek pesmice naše,
zapeli jo bomo, da slišite jo.
Fante se zagledal v dekle zapeljivo,
mu pa namenjeno to ni bilo.

Zaljubil se je v malo, črno Natašo,
deklico čedno, sanjavih oči.
Je pa usoda drugače hotela,
lažje povedal vam s pesmijo bo.

Srečal sem frajlico malo, navihano, lepo, vihravo.
Miniko ti si nosila, s pogledi si me osvojila.
V trenutku so sanje postale resnične, upanje bližje,
zaljubljen te čakal, dočakal, da rekla si: "Rada te imam".

Ko so to mamica zvedeli kmalu,
da hčerka je njena podala roko,
nakar tudi oče odkimal je z glavo,
oba sta dejala: "To ne bo šlo".

"Fant ni tapravi, drugega zberi",
sta govorila, jezila se v prek.
Ljubega morala je zapustiti,
fantič prereven bil je za njo.

Oba sva jokala, za roke se zadnjič v objemu držala,
solze so tekle, kot reka, ki teče potiho, blesteče.
Morda se vidiva kmalu, če sreča poiskala bo naju,
poslednjič se videla bova nad zvezdami gor v
večnosti.

PAUZA

Sladoled (be-es-as)

Končno je prišel avgust,
jutri greva na dopust,
bova šla na južno morje,
da razširiva obzorje,
nama bo lepo.

Bil je res lep večer,
v sebi čutil sem nemir,
ko sem hotu že začet,
mi je rekla: "J'z b' jedva,
j'z b' rada sladoled, ti matr!"

Zanjo vse bom naredil,
le da svoje bom dobil,
bosa se čez vročo cesto
odpraviva v mesto
na sprehod.

Ko slaščičarja zagleda,
ni ji več do sladoleda,
kot da mene več ni,
ga požira z očmi,
ko ta jo vpraša:

"Ja te pitam, hočeš sljadoljed?"
ji ponavljal je spet in spet,
jaz pa lačen ljubezni govoril sem ji
naj pohiti.

"Očeš li ljimun, čokoljat?"
Jaz se hočem le z njo mečkat,
a kmalu mi jasno bilo je, da z njo
nič ne bo.

Ves večer in dolgo v noč
je klicala na pomoč,
pojedla tolk je sladoleda,
da bila je čisto blede,
bilo ji je slabo.

Sem prijel jo za roko,
ji govoril: "Bolje bo!"
Ko tolažba je prišla,
brž je k njemu odhitela
v sladoledni raj.

Tisto noč sva se razšla,
ona k njemu je odšla,
zdaj zarad' ljubezni prave
peče burek in baklave
dan za dnem.

Srečal novo sem deklino,
raje peljem jo v kino,
tudi brez slaščičarja
in brez sladoleda
me rada ima.

Ostani še minuto (be-es-as)

**Vse je tiho, mesto sanja,
skozi okno zrem v noč.
Moja mala, zdaj odhajam,
v meni se budi nemoč.**

**Pravi, da sem zaigral vse,
da prepozno je,
da nikoli več ne bo
moje dekle.**

**Ostani še minuto
moja mala kraljica,
naj še zadnji moj poljub
obriše solzo ti iz lica.**

**V naravi, na obzorju,
noč spreminja se v dan.
Vonj po tebi, vonj po morju,
da odšla si ne priznam.**

**Saj vem, da sem zaigral vse,
a nanjo mislim le,
da se vrne k meni spet
to moje dekle.**

**Lutka za bal –
Sreo sam je
prvi put.....**

Lutka za bal (be-es-as)

Sreo sam je prvi put u Stopoteci
Gore u Ljubljani dok trajao je Boom Festival
Bacila je ruke oko moga vrata
Rekla: "Hej, hej, zar nismo dobar par?"

[Refren]

I zato, ajde, mala, dođi u moju sobu
Imat ćemo privatan bal
Šteta bi bila da propadne stvar
Kad kažeš da smo tako dobar par
Ajde, mala, dođi u moju sobu
Imat ćemo privatan bal
Šteta bi bila da propadne stvar
Kad kažeš da smo tako dobar par
Kad kažeš da smo tako dobar par

[Strofa 2]

Stoj, šta ti misliš o meni?
Da sam ja mačka samo za jednu noć?
Ne, al' ja sam samo još danas ovdje
I tko zna kada opet moći ću doć

[Refren]

I zato, ajde, mala, dođi u moju sobu
Imat ćemo privatan bal
Šteta bi bila da propadne stvar
Kad kažeš da smo tako dobar par
Ajde, mala, dođi u moju sobu
Imat ćemo privatan bal
Šteta bi bila da propadne stvar
Kad kažeš da smo tako dobar par
Ajde, mala, dođi u moju sobu
Imat ćemo privatan bal
Šteta bi bila da propadne stvar
Kad kažeš da smo tako dobar par (I zato, mala)
Ajde, mala, dođi u moju sobu
Imat ćemo privatan bal
Šteta bi bila da propadne stvar
Kad kažeš da smo tako dobar par

Djevojka
sa sela

Djevojka sa sela (be-es-as)

Ja sam djevojka sa sela
Noga mi je bosa
Rumeno mi lice, umila ga rosa
Ne, ne, ne trebam ja zlato
Niti dukat zuti
Samo trebam rijeku da izvor pomuti
Ljubim tvoje oko plavo
Sve bi tebi dala sunce moje malo
Ti si sve to sto mi treba
Ja sam tvoja mala djevojka sa sela

**Ako suto samo bile
laži – život ide dalje**

Ako su to samo bile lazi (be-es-as)

**Život ide dalje, život brzo prolazi
Al' osjećam da to više nisi ti, a ni ja
Možda bi i mogli pokušati ponovo
Al' bojim se da ovaj je put gotovo**

**Al' samo ti mi ubrzavaš disanje
Jer se ja još uvijek palim na tebe**

**Ako su to samo bile laži
Lažimo se bar još malo
Ako su to samo bile varke
Varajmo se, varajmo**

**Život ide dalje, život brzo prolazi
Al' osjećam da to više nisi ti, a ni ja
Ljubavi i mržnje teško je preskočiti zid
Al' bojim se da dobar smo par bili mi**

**Jer samo ti mi ubrzavaš disanje
Jer se ja još uvijek palim na tebe**

**Ako su to samo bile laži
Lažimo se bar još malo
Ako su to samo bile varke
Varajmo se, varajmo**

**Ako su to samo bile laži
Lažimo se bar još malo
Ako su to samo bile varke
Varajmo se, varajmo (hej!)**

Po svijetu me
vodila duša...

Kada pjevam suze teku (Be-Es-As)

Po svijetu me vodila dusa
i zivot sav ide za njom
jer pamet ni srce ne slusa
ja zivim za pjesmu i lom.

Pod rukom ja nosim gitaru
da s ljudima podijelim bol
i ljubav zaboravim staru
jer drugi je sada sa njom.

Ref. 2x

Ja kad pjevam suze teku
I niz lice same krenu
Ma neka teku, neka peku
Volio sam ja tu zenu.

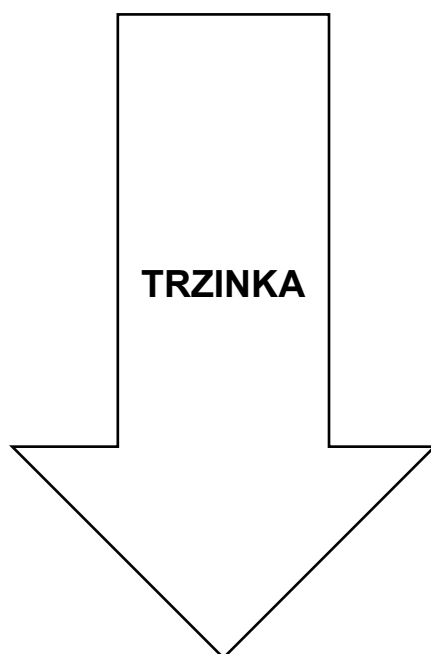
Mi se mammo radi (cis-fis-h)

**Mi se imamo radi, radi, radi, radi,
mi se imamo radi, radi, radi, radi,
mi se imamo radi, radi, radi, radi,
mi se imamo radi, radi prav zares!**

**Zakaj se ne bi imeli radi, radi, radi,
zakaj se ne bi imeli radi, radi, radi,
zakaj se ne bi imeli radi, radi, radi,
zakaj se ne bi imeli radi prav zares?**

**Še se bomo imeli radi, radi, radi,
še se bomo imeli radi, radi, radi,
še se bomo imeli radi, radi, radi,
še se bomo imeli radi prav zares!**

**Saj smo sami mladi, mladi, mladi, mladi,
saj smo sami mladi, mladi, mladi, mladi,
saj smo sami mladi, mladi, mladi, mladi,
saj smo sami mladi, mladi prav zares!**

Trzinka (cis-fis-h)

**Trzinka, Trzinka, Trzinka zgodaj vstala.
Trzinka, Trzinka, Trzinka zgodaj vstala.
Trzinka, Trzinka, Trzinka zgodaj vstala,
svoj'ga ljub'ga čakala.**

**Na raufonk, na raufonk, na raufonk se je usedla.
Na raufonk, na raufonk, na raufonk se je usedla.
Na raufonk, na raufonk, na raufonk se je usedla,
svoj'ga ljub'ga čakala.**

**Vso črno, vso črno, vso črno rit je imela.
Vso črno, vso črno, vso črno rit je imela.
Vso črno, vso črno, vso črno rit je imela,
svoj'ga ljub'ga čakala.**

**Oj, mamca, oj, mamca, oj, le zaprite vrata.
Oj, mamca, oj, mamca, oj, le zaprite vrata.
Oj, mamca, oj, mamca, oj, le zaprite vrata,
moj'ga ljub'ga več ne bo.**

U lublan pr šestic

**U Lublan pr Šestic je eno luškano dekle,
je eno luškano dekle, je eno luškano dekle.
U Lublan pr Šestic je eno luškano dekle,
je eno luškano dekle.**

**Kaj ti dam, kaj ti dam, da te malo požgečkam,
da te malo požgečkam, da te malo požgečkam.
Kaj ti dam, kaj ti dam, da te malo požgečkam,
da te malo požgečkam.**

**N'č ni dau, n'č ni dau, je kr or'nk požečkou,
je kr or'nk požečkou, je kr or'nk požečkou.
N'č ni dau, n'č ni dau, je kr or'nk požečkou,
je kr or'nk požečkou.**

Pod oknom sem stal (cis-fis-h)

**Sijala srebrna je luna vso noč,
a zjutraj odšel sem domov vriskajoč.
Nihče ni izvedel od kod sem prišel
in nihče ni vedel kaj v srcu sem imel.**

**Pod oknom sem stal in bil sem vesel,
najlepši v vasi pesmi sem pel.
Pod oknom sem stal, ko rekla mi je,
da mi poklonila bo svoje srce.**

Tam dol na ravnem polju (cis-fis-h)

Tam dol' na ravnem polju stoji, stoji en beli grad,
tam dol' na ravnem polju stoji en beli grad.

Pod gradom pa špancira en zavber, zavber fantič mlad,
pod gradom pa špancira en zavber fantič mlad.

Oj, fantič, pridi k meni, saj sama, sama sem doma,
oj, fantič, pridi k meni, saj sama sem doma.

Jaz bi že prišel k tebi, pa se, pa se bojim zaspat,
jaz bi že prišel k tebi, pa se bojim zaspat.

Nič se ne boj zaspati, saj imam peteličke, linčke tri,
nič se ne boj zaspati, saj imam petelinčke tri.

Ta prvi mi zapoje, ko je ur'ca, ur'ca polnoči,
ta prvi mi zapoje, ko je ur'ca polnoči.

Ta drugi mi zapoje, ko je ur'ca, ur'ca dve al' tri,
ta drugi mi zapoje, ko je ur'ca dve al' tri.

Ta tretji mi zapoje, ko se dela, dela beli dan,
ta tretji mi zapoje, ko se dela beli dan.

Jaz grem od ljub'ce svoje ves truden, truden in zaspan,
jaz grem od ljub'ce svoje ves truden in zaspan.

Presneta ta ljubezen, oj, kam, oj, kam me ta pelja,
presneta ta ljubezen, oj, kam me ta pelja.

Vsi - FIS

Živa/Nejc -FIS

Živa - H

Živa / Nejc + Blaž

Živa / Nejc + Blaž

Živa / Nejc + Blaž

Živa / Nejc + Blaž

Živa / Nejc + Blaž

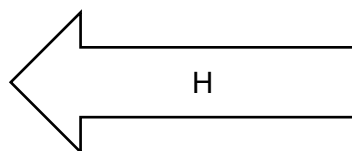
Nejc + Blaž

Vsi - AS

V MIKS
-
FIS
Rom pom
pom...

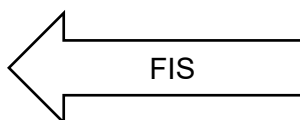
**Rom pom pom, še ne gremo domov,
rom pom pom, še ne gremo domov,
rom pom pom, še ne gremo domov,
rom pom pom, živijo.**

**Jest, pa ti, pa židana marela,
jest, pa ti, pa židana marela,
jest, pa ti, pa židana marela,
jest, pa ti, pa židan parazol.**

**Pa jaz, gospod, pa ti, gospa, pa kdo bo vozil šajtrga,
pa jaz, gospod, pa ti, gospa, pa kdo bo vozil šajtrga.
Pa jaz, pa ti, pa židana marela,
pa jaz, pa ti, pa židan parazol.**

**Bod' moja, bod' moja,
t' bom lešnikov dal,
boš tiste potolkla,
bom drugih nabral.**

**Ti-drajla, ti-drajla,
ti-drajla-li-lom,
veselo je moje srce.**

..... Rom pom pom.....

Marjanca (cis-fis-h)

Bujne prsi, moji prsti
me srbijo kar po vrsti,
pa te gledam, pa te čutim,
kakor da te rad imam.

Polne hlače, nekaj skače,
dal bi ti vse igrače,
če bi h'tela, ti bi 'mela,
pa bi bila oba vesela,
ampak kaj, ko me je sram.

Ti me gledaš, jaz te gledam,
ko v gostilni sam posedam,
pa se zdi mi, nimam sreče,
ker vse me k tebi vleče,
ko bi te lahko imel!

Enkrat bi ti rad povedal,
da sem se te že nagledal,
pa da bi te mal' polubu
in mogoče te zasnubu,
da bi k sebi te uzel.

Marjanca, a ti kej misl'š name,
se ti srce kej vname,
ko vid'š me tako?

Marjanca, a se ti n'č ne smil'm,
ko za teboj zacvil'm,
ker mi je t'k hudo?

Ena bolha za pomoč (c-f-b)

Bom stara trideset let,
več nočem sama živet',
al' že pršu bo taprav,
mi vsak dan hodi po glav'.

Mi mama vsak dan teži:
"Dej, mal' okrog se ozri.
Al' misliš sama živet'
še tisoč let?"

Tam en zelo je bogat,
baje, da imel bi me rad.
V službi vsak dan visi,
se skoz' za poslom podi.

Če vzamem ga za moža,
bom nonstop sama doma,
on pa bo hodil po svet'
še vrsto let.

Ta drugi šparat ne zna,
se n'č mu delat ne da,
bi kar pri mamicu ž'vel,
zvečer pri meni se grel.

Bo treba služiti za dva,
on pa bo ležu doma.
Če vzamem ga za moža,
bom bankica.

Kam se ti tako mudi?
Punca, voda ne gori,
daj, počakaj še malo!

Mlada, ledih si in frej,
dej se z fanti mal' igrej,
živeti je treba zdej-ej-ej.

Hvala, lupčka, lahko noč,
ena bolha za pomoč
in uživaj življenje.

Dobro jutro, dober dan,
saj ljubezen pač ni plan
in uživaj samski stan.

Ta tretji pije ga rad,
sem dala mu ultimat,
da naj že flašo spusti.
Jaz al' prijatelji?!

"Še tole spijem pa grem",
poslušam dan ga za dnem.
Kako, da bog mi ne da
tapravega?

Bad boy (c-f-b)

A bi rada z mano noč prebila
in ob meni se zbudila,
če ti za eno noč pokažem raj?

In ko vzhajalo bo zjutraj sonce,
se odpravim v druge konce.
Daj, saj veš, da me nebo nazaj.

Lahko kričiš, da sem baraba nočnih ur,
če želiš pa lahko sem danes tvoj vzrok za žur!

Pozabi name js' sem "Bad Boy",
ustvarjen, da žuram vse te dolge noči.
Sorry mala, js' sem "Bad Boy",
ne išči angela, v meni ga ni.

Živim življenje rock'n'rolla,
v mojih mislih ti si gola.
Js' sm "Bad Boy", ki odhaja z jutrom.
(*I'm gonna be your Bad Girl.*)

Veš, ne bom te za ljubezen prosil
in rdečih vrtnic nosil,
ker jaz nikdar ne bom le tebi pel.

S tabo js' vse kar tukaj zdaj bi,
a ti si prepoštena bejbi,
a veš, da tebe ne bi prizadel.

A danes, bejbe, lahko nama je lepo,
bodi moja, jaz bom tvoj,
četudi drugi vsi ti pravijo,
da pozabi name, ker sem "Bad Boy"!

S teboj (c-f-b)

**Zvečer ko narava se vsa umiri
in že k počitku odhaja,
se iz daljave napev oglasi,
naju povabi v goste.**

**S teboj napotim se v toplo poletno noč,
s teboj z roko v roki odidem na ples pojoč,
s teboj rad bi rajal do jutra in pesmi pel,
s teboj kot nikoli doslej iz srca vesel.**

**Pleši in vrti se z mano nocoj
prvi plesalec sem tvoj.**

Zapleteno dekle (c-f-b)

**Peljali bi me na razvajanje v dvoje,
kupili par čevljev ali pa kar troje,
ponujajo mi manikuro in masaže,
in obljublajo moža, ki nikoli nič ne laže,**

**Pravijo da tašča nič ne bo težila,
da pod smrečico me čakajo darila,
za poročno potovanje šla bi na Maldive,
in z najvišjih vej bi trgali mi slive.**

**A nič ne reče in le nasmeje se,
bi fantje res ponudili ji vse,
»a veste jaz zapleteno sem dekle«
Zapleteno je dekle to vemo vsi,
mamce vejo da za njo se vse podi,
ona ima že fanta, ki pri njej le spi,
muzikant je in ji poje vse noči**

Tišlarski pozdrav (c-f-b)

Ni ga na svetu b'lo še takega junaka,
ki bi čakala ga vse dneve in noči,
vem, da že zdavnaj bi obupala vsaka,
pišem in kličem ga, a njega ni in ni.

V sobi še ni omar, namesto mize pručka,
postelje tud še ni, mi spimo kar na tleh,
škatle so polne cunj, še mal' pa se ti sfu-čka,
njega pa ni in ni, ne gre mi več na smeh.

Mi mizarji, res smo carji,
svet se okrog nas vrti.
Mi mizarji, res smo carji,
pravi frajerji.

“Kdor je dober se ga čaka”,
to je moto naš taprav,
vam pošiljamo prisrčen
tišlarski pozdrav.

Lani obljubil je “pohištvo bo do pusta”,
pol pa za 1. maj naj mal' še potrpim,
zdej se je spomnu, da prišel bo kon'c avgusta,
princa na belem konju lažje jaz dobim.

PAUZA

Ti sploh veš (be-es-as)

**Ti sploh veš, kako si me začarala?
Zdaj me srce boli in pamet mi je ušla.
Ti sploh veš, da sanjam le o tebi še?
Povzročaš mi skrbi, ker ljubim te.**

**Ti sploh veš, da mi iz glave več ne greš,
odkar si rekla mi, da imena ne poveš.
Ti sploh veš, da od vseh najlepša si,
jaz pa ne vem od kod in kdo si ti.**

**Če bi se igrala začniva kar takoj.
Če to ni šala še danes bom tvoj.
Morda že v petek poljub ukradem ti,
a za začetek povej mi kdo si.**

Pinacolada (be-es-as)

**Sam sem gledal proti luni,
2019, osmi julij
in prosil bele zvezde zate.**

**Če le ena se utrne,
morda danes se obrne,
če da mi tebe, da mi vse,
da v osmi julij vrne me.**

**Bila si ti in pina colada,
sanje, čokolada in le en pogled,
noro lepih oči,
luna, zvezde, jaz in ti
in pina colada, dej, povej, me 'maš kej rada,
ko zaljubljen pojem ti.**

**Zdaj ob tebi vse je bolje,
zdaj verjamem v vesolje
in vse tiste zvezde zlate.**

**Najbolj nora na planetu,
najbolj utrzan par na svetu,
vsakič, ko poljubim te,
v osmi julij vrne me.**

**Tinca je riba iz sosedn'ga hriba,
tista za na koledar.**

**Stran roke – me zeza, res ma boke, ko freza,
ne da jih niti za denar.**

**Jo fehtau vsak je sin
Radovljiških planin,
še ta čudni iz doline
iskali so taprav način.**

**Tisto nedeljo sem šel k njej na parcelo,
k prvič sem se usedu vanj.**

**Oča so dobili subvencijo in kupili
Fergusona z mojih mokrih sanj.**

**Videl v njenih sem očeh,
da pelala se čez Breg,
fant postal je mož
v nedelo v hribah, mal po tem.**

**Na ta rdečmu Fergusonu sem jo gor naslonu,
to je podeželski rock'n'roll.**

**U kabini ga s' tiščala, ne da bi se not peštala,
sam All Star-ke sva še mela gor.**

**Noge dviga prot oblakom, nafta šla je žvižgat k
rakom,**

ker sem pustu vžgan motor.

O-o-o... podeželski rock'n'roll...

**Tinca zdaj je zvezda, odletela je z gnezda,
ma Instagram in OnlyFans.**

**Jaz zamnju sem All starke za Pavel Jazbečarke,
z njo je bil dovol en dance.**

**Zdej z vami vozim tavelga Zetorja,
Tinca pa v planinah še išče svojga Schatzija.**

Glas harmonike (be-es-as)

**Nocoj je glas harmonike
spomine spet predramil,
nekoč ta glas, mehak in blag,
srce mi je omamil.**

**Le da tedaj je ta napev
bil mnogo, mnogo bolj vesel
in fant, ki je takrat igral,
si mene je izbral.**

**Nocoj spet gledam na gore,
strmine vse molčijo,
zakaj, zakaj so vzele ga
mi ne odgovorijo.**

**Ko zaigra harmonika,
pa vedno me spominja
in kar ne more več srce
to ona mi pove.**

Bodi moja mala (be-es-as)

Daj, bodi moja mala!

**Kadar gledam te v oči,
v meni vroča se želja budi.
Upam, da že danes jaz in ti
skupne bova štela si noči.**

**Ko te poljubim na toplo dlan,
se mi nasmehneš, kot da vse je zaman.
Praviš, da ljubezni se bojiš
in ne veš, kaj naj storiš.**

**Daj, bodi moja mala,
z mano se poigraj,
z menoj boš ti spoznala,
kaj je pravi raj.**

**Daj, bodi moja mala,
ne poljublaj me v slovo,
če sama boš zaspala,
naj ti bo hudo.**

V volčjem potoku (be-es-as)

Bil je lep pomladni dan,
ko sem se sprehajal sam,
v srcu je bilo pusto,
rad bi komu dal roko.

Sredi parka sem obstal,
tebe sem zagledal tam.
Nasmehnila si se mi,
brž odzdravil jaz sem ti.

V Volčjem sem potoku te spoznal,
tam, kjer se v vetru ziblje tisoč rož.
Najlepša si med rožami bila,
vabljava kakor cvet in krhka vsa.

Tu se spet sprehajava,
pesem veter šepeta,
da nikdar ne bo odšla
lepa najina pomlad.

Sredi parka sem obstal,
tebe sem zagledal tam.
Nasmehnila si se mi,
brž odzdravil jaz sem ti.

Slovenska pesem (Be-Es-As)

Na sončni strani Alp leži
naša dežela mala.
V lepoti res ji para ni,
Bogu iskrena hvala.

Kot biser sredi je sveta
po lepih pesmih znana.
Vse staro, mlado jo igra,
da seže do srca.

Prevandrata je celi svet,
radi jo vsi imajo,
zato ker ne izbira let,
nanjo vsi plesat znajo.

Preprosta je, ne laže se,
lepa je in iskrena.
Z besedo nežno vse pove,
kar čuti z njo srce.

Ko valček svojo štimo da,
pari se zavrtijo
in hitra polka zaigra,
noge kar obnorijo.

Veselje, smeh je pri ljudeh,
saj to je naša pesem,
nikjer na svetu lepše ni
kot v Sloveniji.

Brez tebe (Be-Es-As)

**Tisoč napak storil sem že,
a si vse mi oprostila.
Zadnja zarezala je v srce
in ti ga zlomila.**

**Sam več ne vem, kaj rečem še naj,
tišina me ubija.
Vem le, da žal mi je za vse,
rad bi, da vrneš se.**

**Brez tebe ne znam naprej,
brez tebe ni več kot prej,
brez tebe predolgi so dnevi in hladne noči,
brez tebe trenutek vsak prazen se zdi,
brez tebe živeti mi ni,
prosim, oprosti mi.**

**Le s tabo želim si v nov dan,
nočem biti spet sam.**

Skozi leta (be-es-as)

**Kot vsako noč se luč prižge,
prideš domov, objameš me.
Rad bi nam dom zgradil,
srečo bi nam rad nalil.
Rad bi, da najin fant
boljše bi življenje pil.**

**A zame dom je tvoj objem,
za naju tu boš, jaz to vem.
Nekaj med nama je,
nekaj, kar ne kupi se
in veš, zato ljubim te.**

**Šla bom s tabo skozi leta,
šla od dna bom do neba,
ne bodiva nikdar slepa,
na oblakih sva.**

**Šla bom s tabo skozi leta,
šla od dna bom do neba,
ta obljuba naj bo sveta za oba.**

Gasilska veselica (be-es-as)

**Gasilska, gasilska veselica
nas vabi zdaj na ples.
So polni, so polni sodi vinca
in žeja je zares.**

**Harmonika, harmonika zapela,
zapel je kontrabas,
vsa družba, vsa družba je vesela,
tu zbrana vsa je vas.**

**Napil se ga, napil se ga je Jaka,
to čeden je gospod.
Zdaj poje, zdaj poje kakor sraka,
nadležen je povsod.**

**In tista, in tista mlada Špela
vrti kar fantov pet,
ker malo, ker malo je debela,
sladak pri njej je med.**

**A tam za, a tam za mejo živo
nastal je pravi dren,
poljublja, poljublja Janez Tino,
potem bo pa tepen.**

**Spusti naj se, spusti naj se meglica,
hladi naj par prevroč.
Gasilska, gasilska veselica
naj traja pozno v noč.**

Nisem pozabil (be-es-as)

**Spet bom nocoj zaigral svatom na vasi,
vso dolgo noč z njimi bom vriskal in pel.
Konec je sanj, skrivam jih v prepolni čaši,
konec je dni, ko sem bil še vesel.**

**Za pajčolan bo nocoj mlada nevesta
bisere svojih solza mi skrivala.
Nisem pozabil obljub, da mi bo zvesta,
vedno bom nosil jih sredi srca.**

**Nisem pozabil, nisem pozabil, dekle,
nocoj bom igral, četudi mi poči srce.
Nocoj bom s harmoniko zadnjič za tebe zapel,
a z jutrišnjim dnem nekam daleč odšel.**

**Zidal sem grad nad oblak, v modre višine,
videl pa nisem globin, temnih strmin.
Zdaj vem, kako sreča se hitro razblini
in da ostane samo še spomin.**

Do Portoroža (Be-es-as)

**Prižge zelena se na semaforju,
pritisnem plin, naravnost proti morju.
Hitim, drvim, po eni stvari hrepenim,
ujeti ribice si želim.**

**Ena padla bo, ker nastavlil sem vabo.
Divja vožnja ne gre v pozabo.
Počutim se kot pravi zmagovalec,
ko dvignem palec.**

**Prva mi ne da niti lepih besed.
Druga res ne zna, je hladna kot led.
Tretja pa je "za", si vzela bo čas,
zategnjena sva, odpniva si pas.**

**Še daleč je do Portoroža,
koleno tvoje se mi boža.
Bila bi nora to intima,
vroča, ker pokvarjena je klima.**

**Še daleč je do Portoroža,
ponuja tvoja se mi koža.
Na naju čaka še obala,
gola se na soncu bova žgala.**

**Ko peljem mimo čednega dekleta,
postane akcija zelo napeta.
Znojim, potim se, saj je skoraj sto stopinj.
Kako naj žejo si pogasim?**

Tamala (be-es-as)

**Si me zmešala ti tamala, zdaj pa greš z menoj,
kaj je ljubezen boš spoznala hitro in takoj,
pripravi usta za poljube in srce ogrej,
nocoj bo vroče kot nikoli prej.**

**Tega ne učijo v šoli, kar bova delala midva,
veš tvoja mama še nikoli kaj takega ni slišala,
ni zapisano v knjigah, o tem sploh govori se ne,
in kadar k spovedi boš šla pa kar zamolči vse.**

**Si me zmešala ti tamala, čarala si me,
če bi ljubezen se igrala, zdaj izkaži se,
popravi make-up in frizuro, gumbe si odpni,
vse kar znaš lahko pokažeš mi.**

**Tega ne učijo v šoli, kar bova delala midva,
veš tvoja mama še nikoli kaj takega ni slišala,
ni zapisano v knjigah, o tem sploh govori se ne,
in kadar k spovedi boš šla pa kar zamolči vse.**

Ljubezni mi nisi dala (be-es-as)

Včasih srečam te po naključju le,
rad bi rekel vsaj besedo več kot dober dan.
Rad bi vprašal te vsaj kako ti gre,
a korak usmeriš svoj drugam.

Kje imaš, dekle, svoj vesel nasmeh,
svoj ponos, pogum in tisti smeli žar v očeh?
Kakšna pota le si prešla do zdaj,
saj spoznati te ni moč sedaj?

Ljubezni mi nisi dala,
le koga si čakala?
A jaz pa zvesto sem ljubil te,
za tebe bi dal prav vse.

Minila so dolga leta,
mladost ti že odcveta,
a jaz pa našel sem drugo dekle,
ki dala mi je srce.

Žarek sreče (be-es-as)

Človek več korakov v življenju naredi
proč od svoje sreče, ki po njej le hrepeni.
Ko vsakdanjost pride, ve, da je minilo vse,
da zvezda zanj ne vzide, ki želel jo je.

A v življenje moje sije droben žarek zlat,
to je tiha želja, to je skromen moj zaklad,
da bi te spet videl, da bi mogel reči ti,
da še zdaj te ljubim, da še moja si.

Včasih že lep spomin dovolj je,
da popestri tok naših dni.
To je en žarek naše sreče,
ki kdaj nam zažari.

Dolga pot speljana je od mene pa do te,
vabi me in vabi premočno od dne do dne.
Misel pa je hitra, obiskuje te vse dni,
in srce pozabi, da ob njem te ni.

Visoko nad oblaki (be-es-as)

Visoko nad oblaki leti srebrna ptica,
si brišem solze sreče iz zgubanega lica.
Tako kot lastovica hiti pod rodni krov,
leti zdaj naša ptica, leti domov, domov.

Peljala bela cesta je v širni svet nekoč,
a brez slovesa sem odšel in vzela me je noč,
sem dolga leta skrival bol in skrival sem solze,
a želje, da bi šel domov, polnile so srce.

Pripel si spet na prsi bom slovenski nagelj rdeč,
čeprav srebro je že v laseh in mladih let ni več,
zavriskal bom s harmoniko, veselo bo zares
in najbolj zalo deklico izbral si bom za ples.

Minili sta že leti dve (be-es-as)

Minili sta že leti dve,
odkar sva se spoznala,
so cvetele rožice,
ko sem srce mu dala.

A zdaj, ko ves je v cvetju maj,
ostala spet sem sama,
odšel je fant moj v tuji kraj,
ne bo ga več nazaj.

Kje so zdaj tiste gladke stezice,
ki so vodile tja med cvetlice?
Kje so zdaj tiste rožice bele,
ki sva jih nabirala, ko sva ljubila se?

Jesen je zdaj in megla je
vse travnike zakrila,
kjer sva se sprehajala,
se prvič poljubila.

Le malo še in beli sneg
zametel bo planjave,
pokril z odejo bo vsevprek
še najine poti.

Ti moja rožica (cis-fis-h)

Kakor pozni cvet poletja,
v vrtu mojem vsa dehtiš.
Sredi pisanega cvetja
od mlajših se mi lepša zdiš.

Rad utrgal bi te nežno,
ti roža moja vročih sanj.
Za ljubezen s tabo bežno
srce gori mi noč in dan.

Ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti moja rožica,
kraljica mojega, si srca mladega.
Ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti, ti moja rožica,
na pragu zrelih let, najlepši cvet.

Kakor pozni cvet uvene,
iztekel se nekoč bo čas.
Ne bi rad, da ti brez mene,
postara se telo, obraz.

Preden konec bo vročine,
utrgam ta dehteči cvet.
Prej ko mu lepota mine,
bo zame z njim čaroben svet.

Le ti si edina (cis-fis-h)

Kaj gledal domača bi polja,
kjer žitno mi klasje zori,
saj tvoji lasje so kot so kot sonce,
so paša za moje oči.

Kaj gledal bi modre valove,
modrina je v tvojih očeh,
nebesa in pekel spoznavam
in čakam tvoj zlati nasmeh.

**Le ti si edina, le ti si edina,
srce si začarala mi,
poljub je opojen kot kupica vina
od sreče se meni vrti.**

Kaj gledal bi rože rudeče,
na tvojih je ustnicah med
in kadar poljub mi boš dala,
bo zmanjkalo meni besed.

Ničesar ne vidim zaljubljen,
nobenega več ne poznam,
zdaj nisem ne lačen, ne žejen,
pri tebi nikoli zaspan.

Pivska noč (cis-fis-h)

**V gostilno zavijem nocoj, kjer vince prijatelj bo moj.
Že lun'ca smeji se z neba, ker moje navade pozna.
Mi ure in žene ni mar, v žepu imam svoj denar,
še predno se delal bo dan, odšel domov bom
nakresan.**

**Še avto prijatelj je moj, ko vandram, on vandra z
menoj,
a kaj, ko ima ključke tri in pravega iščem tri dni.
Se končno mi vrata odpro, si duška da moje telo,
v prvo brzino še dam, potem pa avto gre kar sam.**

**Če vince nam sladko prekriža poti
v deželi prelepi veselih ljudi,
otožen korak je, smeji se srce,
lepo na tem svetu nam je.**

**Ko sem proti domu drvel, občutek sem čuden imel,
da spremlja vso pot me nekdo in sveti mi z modro
lučjo.
Kaj morem, vozniška je šla, to kazen je božja bila,
ker mačkov že dosti imam, ne vozim več se nikdar
sam.**

Lahkonoč prijatelji (be-es-as)

Lahko noč, prijatelji,
z vami je bilo lepo,
v naših srcih ste vse dni,
nepozabno je bilo.

Ni težko se posloviti,
ko vemó, da spet se srečamo,
treba pa domov bo iti,
sonce kmalu bo že nad goró.
Lep večer smo preživali
z muziko in nežno pesmijo,
da biradi se imeli,
vsi želimo si srčnó.

Lahko noč, prijatelji,
z vami je bilo lepo,
v naših srcih ste vse dni,
nepozabno je bilo.
Lahko noč, prijatelji,
kmalu spet se snidemo,
da ostal bo lep spomin,
za slovo vam pojemo.

Ni težko rokó podati,
vas srčnó objeti prek ramen,
saj prijat'lji smo postali,
topla sreča skrita ni očem.
To bilo je doživetje,
ki bo dalo mnogo vsem moči,
naša glasba, naše petje
je naš dar za vse ljudi.